

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LX. — Wydana i rozesłana dnia 11. grudnia 1890.

208.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 24. listopada 1890,

tyczące się zaliczenia c. k. komory pogranicznej w St. Margarethen do komor wchodowych, w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) wymienionych i wykreślenia t. k. komory głównej w Feldkirchu z listy tychże komor.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się środków, które w obrocie zagranicznym mają być używane celem zapobieżenia przynoszeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), postanawia się, że do komor, w Dodatku do powyższego rozporządzenia, Uwaga lit. a) wymienionych, zaliczona być ma także c. k. komora główna w St. Margarethen, podczas gdy c. k. komora główna w Feldkirchu, na zasadzie owego rozporządzenia do ekspedycyowania przywozu i przewozu roślin itd. dotychczas upoważniona, ma być z listy tych komor wykreślona.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

(Polskich.)

209.

Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. listopada 1890,

o decyzjach najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw w zwierzynie i szkodnictw myśliwskich, jakoteż co do rozcząstkowania gruntów, które w pewnej części Tyrolu podlega przyzwoleniu Władzy administracyjnej.

Stosownie do Najwyższego postanowienia z dnia 19. listopada 1890 zmienia się obwieszczenie z dnia 14. lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 22) i wydawanie decyzji najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw w zwierzynie, przenosi się z ministerstwa spraw wewnętrznych na ministerstwo rolnictwa.

Do zakresu działania tego ostatniego ministerstwa przekazuje się także na zasadzie tegoż samego Najwyższego postanowienia wydawanie decyzji najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw myśliwskich, o ile według ustaw orzekać się ma co do takowych porządkiem administracyjnym, tudzież — odnośnie do obwieszczenia z dnia 27. sierpnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 144) — wydawanie decyzji co do rozcząstkowania gruntów, które w pewnej części Tyrolu podlega przyzwoleniu Władzy administracyjnej.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

210.**Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 1. grudnia 1890,****tyczące się obrotu w Tyrolu winorośli z korzeniami.**

W porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu zmienia się po części §§. 1 i 2 rozporządzenia ministerstwa rolnictwa z dnia 1. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 34) i rozporządza się we względzie obrotu w Tyrolu winorośli z korzeniami, co następuje:

§. 1.

Zabrania się przywożenia do Tyrolu z innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych winorośli z korzeniami.

W obrębie Tyrolu obrót winorośli z korzeniami, pochodzących z Tyrolu, dozwolony jest tylko z zachowaniem postanowień §. 2go niniejszego rozporządzenia.

§. 2.

C. k. namiestnictwo może za pośrednictwem właściwego c. k. starostwa po zasięgnięciu opinii właściwego towarzystwa rolniczego powiatowego, dać niektórym hodowcom winorośli, uznanym za godnych zaufania, pozwolenie do sprzedawania winorośli z korzeniami. Pozwolenie do sprzedawania udzielane będzie piśmiennie najwięcej na trzy lata i jest ważne tylko w obszarze ograniczonym, w pozwoleniu wymienionym a który w każdym razie nie ma być większy niż obręb towarzystwa rolniczego powiatowego.

Ogród przeznaczony do produkowania winorośli z korzeniami, zostaje pod ciągłym nadzorem właściwej komisji mszycowej i raz na rok ma być zbadany przez delegata zakładu rolniczego krajowego i stacyi doświadczalnej w St. Michele.

Utrzymywać należy wykaz pozbywanych winorośli z korzeniami, wymieniając w nim dokładnie odbiorców i tenże pokazywany być ma osobom do sprawowania nadzoru przeznaczonym na każde żądanie.

§. 3.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom §§. 1. i 2. podlegają karom ustanowionym w §. 17 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61).

§. 4.

Do przywozu winorośli z korzeniami z Tyrolu do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych stosuje się i nadal §. 2 rozporządzenia z dnia 1. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 34).

Co się tyczy przywozu winorośli z korzeniami z zagranicy do Tyrolu, jakoteż, co się tyczy wywozu winorośli tego rodzaju z Tyrolu za granicę i przewozu tychże przez Tyrol, zachowują moc swoje przepisy podane w §. 3im rozporządzenia z dnia 1. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 34).

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Falkenhayn r. w.**211.****Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. grudnia 1890,****tyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników sprawiedliwości.**

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zaprowadza się dla urzędników zarządu sprawiedliwości noszenie bluzy mundurowej.

Ubiór ten mundurowy nosić mogą wszyscy urzędnicy zarządu sprawiedliwości w służbie wewnętrznej, to jest w biurach, urzędnicy zakładów karnych i więzień przy Trybunałach także podczas sprawowania służby we wszystkich lokalach należących do ich zakładu więziennego.

Natomiast zabrania się noszenia tego ubioru mundurowego podczas wszystkich czynności urzędowych zamiejscowych, tudzież urzędnikom sądownictwa i prokuratorji także podczas wszelkich rozpraw głównych sądowo-karnych, licząc do nich odbywające się przed Sądami powiatowymi i podczas rozpraw ustnych w postępowaniu porządkowo-karnem.

Bluza mundurowa ma być z sukna ciemnozielonego z obszewkami aksamitnymi błękitno-fioletowymi i umieszczonemi na nich odznakami dystynkcyi. Na obszewkach umieszczone być mają dla urzędników XI—IX klasy stopnia 1—3 rozety złote, urzędnicy VIII klasy i wyższych używać mają odznak dystynkcyi przepisanych do munduru galowego jedynie na obszewkach.

Schönborn r. w.

212.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. grudnia 1890,

tyczące się stosowania środka leczniczego przeciw gruźlicy odkrytego przez profesora Dra Kocha w Berlinie.

Ponieważ środek leczniczy przeciw gruźlicy odkryty przez profesora Dra Kocha w Berlinie jest według opinii technicznej najwyższej Rady zdrowia cenną pomocą do dyagnozy i leczenia chorób gruźlicowych, dotąd jednak jest jeszcze środkiem sekretnym a stosowanie onegoż do leczenia wywoływać może w organizmie ludzkim skutki w pewnych okolicznościach nader gwałtowne a nawet życiu niebezpieczeństwem zagrażające, przeto ministerstwo spraw wewnętrznych, pragnąc dla dobra chorych gruźlicą dotkniętych umożliwić i poprzeć badanie działania jakoteż racjonalne stosowanie tego środka a zarazem zapobiedz niebezpieczeństwom, które używanie tego środka mogłoby spowodować, uznaje za stosowne wydać tymczasowo następujące zarządzenia:

1. Rzeczony środek leczniczy pozwala się sprowadzać tylko z zakładu, który z upoważnienia Rządu królewsko pruskiego wyrabia go i rozsyła, i aż do odwołania tylko dyrektorom szpitali i instytucji naukowych medycznych, jakoteż lekarzom uprawnionym do praktykowania w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

W razie udowodnionego nadużycia upoważnienia do sprowadzania i stosowania tego środka, Władza administracyjna krajowa może odebrać upoważnienie, zostawiając wolność odwołania się do ministerstwa spraw wewnętrznych.

2. Rzeczony środek wolno używać dla ludzi tylko pod warunkiem, że jego pochodzenie jest niewątpliwe i że nawet w stanie potrzebnego rozcień-

czenia nie jest zepsuty, tudzież z zachowaniem wszelkich ostrożności jakie doświadczenie naukowe nakazuje.

Używanie środka tego dla chorych przeprowadzanych i pozbawionych stałej opieki lekarza, którzy w razie potrzeby udzielili pomocy w okresie oddziaływania po wprowadzeniu środka do ciała, jest zakazane.

3. Wszyscy lekarze obowiązani są utrzymywać dokładne zapiski co do używania dla chorych tego środka leczniczego i na żądanie Władzy administracyjnej udzielać jej wyjaśnień rzeczowych i udowadniać pochodzenie stosowanego środka.

4. Ci lekarze, którzy nie są mianowani klinicznymi dyrektorami zakładów leczniczych na wydziałach medycznych lub dyrektorami oddziałowymi szpitali, podlegających bezpośrednio administracji państwa lub krajowej, obowiązani są uwiadomić właściwą Władzę administracyjną o rozpoczęciu stosowania tego środka do leczenia chorych.

5. O każdym wypadku śmierci, który nastąpi po zastosowaniu tego środka w okresie oddziaływania lub w następstwie onegoż, winien odpowiedzialny lekarz przesłać niezwłocznie do Władzy administracyjnej osobne uwiadomienie — w zakładach leczniczych za pośrednictwem ich dyrekcji — z dokładnem wyluszczeniem wszystkich okoliczności na uwagę zasługujących.

6. Władza administracyjna obowiązana jest usuwać dostrzeżone nadużycia i niewłaściwości w postępowaniu z rzeczonym środkiem leczniczym, czuwać nad zachowywaniem postanowień powyższych a w przypadkach wykroczeń postępować według odnośnych postanowień ustawowych lub stosownie do okoliczności według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

7. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1891**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1891:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1863 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1877 za . . . 1 zł. — c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1879 " . . . 2 " 30 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1890 " . . . 3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie wydania **niemieckiego** i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są **całkowicie uzupełnione**, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.